

Det Kongelige Landbruks- og Matdepartement
Pb 8007 Dep
0030 OSLO

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 200801873	Doknr.: 143
Mottatt: 11 JAN 2010	
Saksbeh.: ASR/MAJ	Ark.: 410
Kopi:	Avskr.:

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2009/13124 ARE-NP-MD
Arkivkode:
700

Dato:
07.01.2010

Vernehjemmel i jordloven - høringsuttalelse

Det vises brev av 14. september 2009 fra Landbruks- og matdepartementet om høring av forslag til vernehjemmel i jordloven.

Direktoratet for naturforvaltning støtter ønsket om å kunne etablere varig vern av jordområder slik lovforslaget innebærer. For å sikre en bærekraftig utvikling er det viktig at hensynet til vern av dyrket jord veies opp mot andre samfunnsinteresser, slik det fremgår av forslag til ny § 13, 3. ledd i jordloven. Bevaring av naturens mangfold samt mulighetene for friluftsliv er eksempler på slike interesser som derfor må ihensyntas i en slik vurdering.

Det følger av forslaget at det skal være sentral forvaltning av jordlovens vernebestemmelser. Dette for å sikre en ensartet praksis og for å unngå at en nasjonal beslutning om vern av et område kan tilsesettes gjennom kommunale beslutninger. Direktoratet for naturforvaltning forvalter også nasjonale interesser og verdier, men her har regjeringen nylig besluttet at store verneområder skal forvaltes lokalt. Vi registrerer at forvaltningen av ulike nasjonale interesser dermed blir foreslått lagt til forskjellige nivåer, men legger til grunn at intensjonen med dette ikke er å gi miljøinteresser et svakere vern enn jordvernet.

Arealer som er aktuelle for vern etter en ny vernehjemmel i jordloven vil ofte være i områder som er under utbyggingspress. Dette er områder hvor det kan være knapphet på tilgjengelige arealer for utbygging, og hvor ulike tungtveiende samfunnsinteresser står mot hverandre. Behovet for arealer til boliger, næringsliv eller infrastruktur vil kunne være så stort at et eventuelt vern av jordbruksareal kan medføre at områder som er satt av for ivareta andre viktige samfunnsformål i stedet blir benyttet som utbyggingsareal. Dermed vil mangel på alternative områder kunne medføre nedbygging av grøntområder, strandsoner, parker og flytting av markagrensener m. v. Direktoratet for naturforvaltning ønsker derfor å presisere viktigheten av regional planlegging der større områder blir sett i sammenheng. Det vises i den forbindelse til plan- og bygningsloven § 7-1 om utarbeidelse av regional planstrategi.

Med hilsen
Direktoratet for naturforvaltning

Janne Sollie
Direktør

Berit Lein